

VIII

overtage denne vanskelige post uden at give grund til forhåndsbetænkigheder, måtte det være H. C. Hansen.

H. C. Hansen nåede i øvrigt her sin arbejdsmæssige kulmination. Få danske politikere har i andre nationer erhvervet den tillid, som han vandt gennem redelighed og vilje til omhyggeligt arbejde under udøvelsen af betroede hverv. Dertil havde han så den naturlige åbenhjertighed og det mål af humor, der undertiden fik vanskelige forhandlinger til at glide. Fra marven i det danske folk hentede han disse egenskaber, som han ønskede at udvikle for at blive sit land en god tjener.

Store forventninger stillede man derfor til ham, da han i 1955 måtte overtage statsministerposten og formandsposten i sit parti, og det blev ikke skuffede forventninger.

Kort — urimelig kort — blev hans leve- og virketid; men han skabte dog mere, end mange kunne yde gennem et langt liv. Savnet vil længe knuge både H. C. Hansens nærmeste og hans mange venner såvel i som uden for folketinget; men når tiden har mildnet savnet, vil mindet om hans indsats fortsat være frisk og levende.

Det vil fortælle om en gerning, der var båret frem ikke blot af rige evner, men først og fremmest af en ukuelig vilje til at tjene den sag, som for ham var meningen i tilværelsen, og gennem hvilken han ønskede at være sit land en god søn.“ (F. sp. 3203).

I samlingens løb er også to andre af folketingets medlemmer afgået ved døden.

Den 9. januar 1960 døde folketingsmand *Emil Francke*, om hvem formanden i tingets første møde efter nytår udtalte:

„Francke havde været medlem af landstinget i en kort periode i 1953. I 1957 var han socialdemokratiets kandidat i Køgekredsen og blev valgt ved valget den 14. maj som repræsentant for Københavns amt.